

[Boeck-Hansen.]

hele Fabrikationen afhænger, og saa er det naturligvis nødvendigt at sætte Overarbejde ind der. For Skibsværfterne kan det undertiden være fuldkommen skæbnsvangert ikke at være ganske Herre over, hvor meget Overarbejde der maa sættes ind, idet de Lande, hvormed Skibsværfterne først og fremmest konkurrerer, ikke har tilsvarende Love. Jeg tænker paa Sverige, Holland, Tyskland og England; der er ingen Hindringer for Overarbejde. Naar der saa, som man ved, i Forvejen er Hindringer for de danske Skibsværfter, naar de i Forvejen er stærkt handikappede, saa kunde det jo godt være, at der vilde gaa Arbejde forbi dem, og det kunde meget godt have til Følge, at Arbejdsløsheden blev forøget, og den Ulykke, der deraf vilde følge, vilde være langt, langt større end den lille Fordel, det maaske kan siges at være, at man gennem Lovgivningsmagten kan faa en bedre Arbejdsfordeling, end man har.

Og hvem siger for Resten, at man, fordi en Mand har haft 8 Overarbejdstimer i Løbet af 14 Dage og saa skal drive en Dag væk — en nyttig Arbejdsdag skal gaa til Spilde for ham i den Anledning —, saa tager en anden Mand i den Anledning? Hvem siger, at man overhovedet kan faa en Mand, som egner sig til dette Arbejde? Man glemmer ganske, at det er Specialarbejdere, og det er ikke saadan, at der kan dispenseres fra dette. For det kan være, at man maa skønne over, om en Mands Evner og Uddannelse netop passer ind i det. Og det skulde dog gaa mærkeligt til, om man netop kan finde vedkommende Mand paa rette Tid. Men det er det underlige ved det, at dette Forslag røber overhovedet ikke nogen som helst Respekt for Haandens Arbejdere og Forstaaelse af, hvor meget det betyder at have de dygtige paa de rigtige Steder. Det er det gale ved det, at det er netop de kvalificerede Arbejdere, de mest øvede Arbejdere, man ofte maa bruge til Overarbejde, og dem kan man ikke saadan erstatte med en anden Mand, der altsaa gaar og spadserer. Jeg ved for Resten ikke, hvorfor man bruger den mærkelige Betegnelse „spadserer“; han kunde jo ogsaa sidde ned, og han kunde jo ogsaa gøre noget andet end netop spadserer.

Nej, jeg tror, at det at forbyde Overarbejde er ganske overordentlig uheldigt. Det vilde da i hvert Tilfælde have været uheldigt, hvis vi sidste Sommer havde gjort det over for Elektrikerne. Der var 10—12 Købstæder her i Landet, hvor man ikke kunde skaffe de Elektrikere, man gerne

vilde have i Arbejde, og det vilde have været et stort Uheld, hvis man ikke kunde have faaet Lov til at lave Overarbejde der. Og noget lignende var Tilfældet med Formerne — ja, det tænker jeg, at den højtærede Socialminister meget godt ved.

Men saa er der det, at det er, som om man, naar man forelægger et saadant Forslag, er tilbøjelig til kun at tænke paa København, hvor det maaske er lettere at faa fat paa de Arbejdere, som man skal bruge som Stedfortrædere. Men det bliver jo noget helt andet, naar Talen er om Købstæderne og om Provinsbyerne for ikke at tale om ude paa Landet, hvor det er uhyre vanskeligt at faa passende Stedfortrædere. Og hvad i al Verden kan det hjælpe, at der f. Eks. er ledige Skibstømrere i Aalborg, naar det er nede i Nakskov man skal bruge en 3—4 Stykker? Det er dog ikke Meningen, at man ligefrem skal have en flyvende Kolonne for hvert enkelt Fag. Nu ved jeg godt, at der staar saa smukt i § 9, at Socialministeren kan dispensere fra dette, men det kan jo godt være, at Socialministeren ser forkert paa denne Sag, at han slet ikke forstaaer, hvad det i Virkeligheden drejer sig om. Det er jo umuligt for Socialministeriet at være Universalspecialist i saa mange Spørgsmaal, som der her kan være Tale om. Jeg tror, det vil være meget urigtigt at lægge noget saadant i Hænderne paa en Kontormand. Og hvad er for Resten Meningen med at forbyde Overarbejde? Det maa, i hvert Fald i Almindelighed, betyde, at man forbyder Folk at arbejde mere end 8 Timer om Dagen. Vi ved, at der endnu er Masser af Steder, hvor det offentlige sætter sine Sygeplejersker i Arbejde 10—12 Timer i Døgnet. Vi ved, at Samfundet mange Steder tolererer Dobbeltstillinger. Vi ved ogsaa — det gælder ikke mindst ude omkring i Købstæderne —, at der er Arbejdere, som efter at have arbejdet deres 8 Timer udfører enten lønnet eller lønnende Arbejde om Aftenen. Der er Folk, der gaar ud og fuser Mestrene i Næringen, og dette er ikke forbudt. Hvorfor? Fordi man ikke skal skrive Love, der er stridende imod Naturens Orden, og, som jeg sagde før, det er heldigvis Naturens Orden, at Folk gerne vil arbejde, hvis de da kan faa en fornuftig Løn for det. Jeg har for Resten ogsaa altid hørt — det er det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen ogsaa enig med mig i —, at saadan er de danske Arbejders Natur.

Selve Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa. Det var, som om Socialdemokratiets ærede Ordfører var util-